

Motion till riksdagen

1988/89:Ju634

av Elisabeth Fleetwood och Ingrid Sundberg
(båda m)

Narkotikastrafflagen

När socialdemokraterna efter stark press från bland annat borgerliga politiker och representanter för föräldraföreningen mot narkotika (FMN) och riksföreningen narkotikafritt samhälle (RNS) accepterade att innehav av narkotika för *eget* bruk skulle straffbeläggas blev resultatet dock endast en papperstiger. Från många håll – bland annat från moderata samlingspartiet – varnades också för att den nya lagen skulle bli utan verkan.

Det står i dag allt klarare att lagen måste få en sådan utformning att den kan fungera som ett effektivt vapen i kampen mot narkotika.

Straffpåföljden för innehav av narkotika för eget bruk är i dag endast böter. Detta medför att polisen ej kan använda metoder som urin- eller blodprov för att bevisa missbruk hos misstänkt person. Så länge det inte går att bevisa bruk av narkotiska preparat är det också omöjligt att sätta in hjälpåtgärder. Om personen i fråga förnekar bruk kan motsatsen icke bevisas. Härigenom försvåras allvarligt möjligheten att komma till rätta med narkotikaproblemet. Därför bör lagen utformas så att det skapas möjligheter att komma åt konsumtionsledet.

Ju fler missbrukare – ju fler langare!

Ju färre missbrukare – ju färre langare!

Genom att skärpa lagstiftningen vad gäller eget bruk så att påföljden kan bli fängelse ges polisen möjlighet att med hjälp av urin och/eller blodprov påvisa bruk av narkotiska preparat.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om straff för brott mot narkotikastrafflagen.

Stockholm den 25 januari 1989

Elisabeth Fleetwood (m)

Ingrid Sundberg (m)